

Иван Вазов

Разлюляха се наште
надежди...

Разлюляха се наште надежди,
разлюля се дълбока ни вяра,
зли измами и нови примежди
тоя гибелен час ни докара.

О, тежко на това поколение,
що расте сред измами горчиви,
и лети от сумнение в сумнение,
и посряща се утра мъгливи.

Ний живейм на страхът под крилото,
и най-крепкото в нас се разклаща;
как е тежко, когато живота
със разбити надежди захваща!

Март 1883, Пловдив

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Дия Ангелова, Мартин Митов, Живко Иванов и студенти от Пловдивския университет

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5227>]